

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13C/390/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315218951
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4315218951.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou v spore žalobkyne: A. D., K.. XX.XX.XXXX, I. O. XXX XX Š., S.. Q.I. XXX/X, v konaní zast. JUDr. Vladimír Sidor, advokát so sídlom 920 01 Hlohovec, Železničná 4/A, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie sumy vo výške 321,48 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 321,48 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od štvrtého dňa po doručení žaloby v tejto veci žalovanému, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % pri uplatnenom nároku na zaplatenie vo výške 445,41 eura.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd určil, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500038967, zo dňa 16.01.2014 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným k zmluve o revolvingovom úvere č. 8500038967 zo dňa 16.01.2014.

2. Žalobkyňa ďalej v podanej žalobe poukázala na to, že ide o zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038967, ktorú so žalovaným uzatvorila 16.01.2014. Zmluvu považuje za problematickú. Poukázala na úžerný úrok 70,01 % ročne, chýbajúci rozpis splátok, chýbajúcu konečnú splatnosť úveru, neprijateľný poplatok za odklad splátok. Spolu s typovou formulárovou úverovou zmluvou, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, podpísala aj formulár dopredu pripravenej dohody o zrážkach zo mzdy. Na získanie úveru boli žalobkyni predložené listiny a bolo jej povedané, že ak chce, aby jej bol úver poskytnutý, musí tieto listiny podpísať. V súvislosti s dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov jej nebolo nič bližšie vysvetlené. Vyhotovenie dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov je typický formulár, z ktorého nevyplýva možnosť zmeny jeho textu, tak po obsahovej, ako aj formulárovej stránke. Napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobkyni uložilo povinnosť plniť, zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky zo mzdy a nemá možnosť ich žalobkyňa zastaviť. Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Uplatnenie tohto právneho úkonu je preto podľa § 39 Obč. zákonníka v rozpore so zákonom a je absolútne neplatný. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve.

3. Súčasne žalobkyňa požiadala o nariadenie predbežného opatrenia s obsahom, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka zo dňa 16.01.2014 č. 8500038967, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, až do právoplatného skončenia veci samej.

4. Okresný súd Levice vydal vo veci dňa 20.11.2015 pod č. k. 13C/390/2015-30 predbežné opatrenie, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

5. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 26.04.2016 č. k. 7Co/252/2016-61 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.01.2014 č. 8500038967, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

6. Zamestnávateľ žalobkyne - Obec Tupá so sídlom 935 84 Tupá 113, IČO: 00 307 599 je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.01.2014 č. 8500038967, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, pričom predmetné uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2016.

7. Písomným podaním zo dňa 29.05.2017 žalobkyňa sa domáhala zmeny, rozšírenia žaloby, nakoľko žiadala, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 403,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 403,52 eura od štvrtého dňa po doručení žaloby až do zaplata, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

8. Žalobkyňa v podaní zo dňa 29.05.2017 rozšírenie žaloby odôvodnila tým, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 16.01.2014 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038967. Žalobkyňa v zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže uzatvorila zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je nesprávne uvedená RPMN. Výška RPMN uvedená v predmetnej zmluve nezodpovedá (v neprospech klienta) skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, poplatkov, počet a výšku splátok, celkové náklady spojené s úverom. Do RPMN mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy, ako to vyplýva z § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Skutočná výška RPMN je tak po dosadení správnych (skutočných) vstupných údajov vyššia ako jej výška uvedená v predmetnej zmluve viac ako o 25 %. Vzhľadom na uvedené sa zmluva a úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o revolvingovom úvere nebola uvedená ďalej výška istiny, úrokov a poplatkov. Predmetná zmluva o úvere tiež neobsahovala dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úverov. Dohoda o poskytnutí služby tiež predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, je neplatná. Dohoda o poskytnutí služby bola spoločne uzavretá so zmluvou dňa 16.01.2014. Dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako šesťnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, ide teda o neplatný právny úkon. V zmluve je uvedená nesprávna priemerná RPMN. Žalobkyňa do dnešného dňa zaplatila na účet žalovaného sumu 1.687,77 eura, teda o 403,50 eura viac, ako jej bolo poskytnuté.

9. Na pojednávaní dňa 30.05.2017 súd podľa § 142 ods. 1 CSP pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 403,52 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 403,52 eura od 4. dňa po doručení tejto žaloby žalovanému až do zaplata, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.“ Na pojednávaní dňa 30.05.2017 žalovaný nebol prítomný.

10. Okresný súd Levice preto uznesením zo dňa 30.05.2017 pod č. k. 13C/390/2015-113 podľa § 142 ods. 1, 2 CSP pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 403,52 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 403,52 eura od 4. dňa po doručení tejto žaloby žalovanému až do jeho zaplata, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

11. Na pojednávaní dňa 05.10.2017 žalobkyňa opätovne zmenila, rozšírila žalobu tak, že žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni sumu vo výške 445,41 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 4. dňa po doručení žaloby žalovanému, pričom súd zmenu žaloby na pojednávaní dňa 05.10.2017 pripustil, žalovaný na tomto pojednávaní nebol prítomný.

12. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 05.10.2017 č. k. 13C/390/2015-128 podľa § 142 ods. 1, 2 CSP pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný uhradiť uhradiť žalobkyni sumu vo výške 445,41 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 4. dňa po doručení žaloby v tejto veci žalovanému.

13. Žalovaný sa vyjadril k nároku z titulu vydania bezdôvodného obohatenia písomným podaním zo dňa 25.10.2017, pričom uviedol, že vznáša námietku premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmluva o revolvingovom úvere pod č. 8500038967 bola uzatvorená dňa 16.01.2014. Za predpokladu, že by bolo možné tvrdeniam žalobkyne prisúdiť nejakú relevanciu, bol by tak uplatnený nárok premlčaný z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty.

14. Dňa 05.04.2018 bolo odročené pojednávanie na 07.05.2018 za účelom vyhlásenia rozsudku.

15. Okresný súd Levice vo veci rozhodol rozsudkom dňa 07.05.2018 pod sp. zn. 13C/390/2015-228 tak, že vo výroku číslo I. uložil žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500038967 zo dňa 16.01.2014, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v zmluve o revolvingovom úvere číslo 8500038967 zo dňa 16.01.2014. Vo výroku číslo II. rozsudku uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 123,93 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 23.10.2017 až do zaplataenia, t.j. od štvrtého dňa po doručení žaloby v tejto veci žalovanému, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku číslo III. súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Výrokom číslo IV. Okresný súd Levice rozhodol, že žalobkyňa má nárok v časti žaloby o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, ktorú je povinný žalovaný zaplatiť žalobkyni do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti samostatného uznesenia, ktoré vydá súdny úradník o výške trov konania. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 07.05.2018 č. k. 13C/390/2015-228 vo výroku V. rozhodol, že žalovaný má nárok v časti žalobkyňou uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia na náhradu trov konania v rozsahu 44,36 %, ktorú je povinná žalobkyňa zaplatiť žalovanému do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti samostatného uznesenia, ktoré vydá súdny úradník o výške trov.

16. Proti rozsudku Okresného súdu v Leviciach zo dňa 07.05.2018 č. k. 13C/390/2015-228 podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie proti výrokom II. a V. Žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že medzi sporovými stranami uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500038967 neobsahuje termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy.

17. Žalovaný ďalej v podanom odvolaní napadol záver súdu, že zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti a tiež to, že v dôsledku tejto skutočnosti by úver mal byť bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré v zmysle článku 13 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“, ods. 2 písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“ či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“). Zo zákona je zrejmé, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok 2. rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok; spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Nesprávne právne posúdenie

žalovaný vidí v tom, že s uvádzaním alebo neuvádzaním termínu konečnej splatnosti nie je možné v zmysle záverov Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 dovodzovať záver o bezúročnosti úveru. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v zmluve sa uvádza v bode 5 údaj o predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu v hodnote 63,32 % a v bode 6 údaj o RPMN po poskytnutí revolvingu v hodnote 70,01 % a preto má byť zmluva neplatná. V napádanom rozsudku konajúci súd neuviedol žiadny dôvod (skutkový a ani právny), pre ktorý by zmluva mala byť neplatnou. Hodnota RPMN po poskytnutí revolvingu sa dá určiť až vtedy, ak takýto nárok podľa zmluvy vznikne (na rozdiel od RPMN úveru, kedy sa tento údaj dá vypočítať v čase uzavretia zmluvy). Žalovaný preto tvrdí, že súdom uvádzaný dôvod neplatnosti zmluvy (hoci na inom mieste rozsudku sa uvádza tvrdenie o bezúročnosti úveru), nie je zákonným dôvodom pre uvedený záver.

18. Proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 07.05.2018 č. k. 13C/390/2015-228 podala odvolanie v zákonnej lehote aj žalobkyňa. Žalobkyňa v podanom odvolaní uviedla, že z rozhodnutia okresného súdu vyplýva právne posúdenie premlčania v bode 66. a 67. rozsudku: „...Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 25.10.2017 si uplatnil v časti nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 445,41 eura námietku premlčania. Uviedol, že za predpokladu, že by bolo možné tvrdeniam žalobkyne prisúdiť nejakú relevanciu, tak by uplatnený nárok bol premlčaný z dôvodu uplynutia premlčacej doby.“ Súd sa najskôr vysporiadal s úmyslom žalovaného bezdôvodne sa obohatiť nasledovne: „...Žalovaný by nebol poskytoval žalobkyňi úver, keby mal vedomosť o tom, že údaje, ktoré neuviedol do zmluvy o úvere, budú mať za následok, že predmetný úver sa bude považovať za bezúročný a bez poplatkov...Žalovaný totiž podniká v predmete poskytovanie úverov za účelom zisku, a preto nemá úmysel poskytovať úver za podmienok, za ktorých sa bude úver posudzovať za bezúročný a bez poplatkov. Vyššie uvedenou úvahou súd priamo poprel princíp ochrany spotrebiteľa, zmysel a účel celej kogentnej právnej úpravy, ktorý sleduje práve ochranu spotrebiteľa vstupujúceho do zmluvného vzťahu, kde je slabšou zmluvnou stranou v dôsledku vopred pripravenej, žalovaným koncipovanej formulárovej zmluvy a kedy úlohou súdu je vyrovnať tento nerovnovážny stav s poukazom na to, že práve podnikateľ dlhodobo poskytujúci spotrebiteľské úvery, ktorého formulárove zmluvy sú opakovane vyhlasované za neplatné, rozporné so zákonom, v obsahu ktorých sa opakovane nachádzali a nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky súdmi opakovane vyhlásené za neplatné. Na základe vyššie uvedenej formulácie vznesenej námietky žalovaného, sa teda súd zaoberal premlčaním nároku žalobkyne a stanovil začiatok plynutia subjektívnej aj objektívnej lehoty nasledovne „...Z prehľadu splácania predloženého žalovaným je zrejmé, že žalobkyňa plnila žalovanému z titulu úveru dňa 25.02.2014 vo výške 80,37 eura, dňa 02.04.2014 vo výške 80,37 eura, dňa 29.04.2014 vo výške 80,37 eura a dňa 27.05.2014 sumu vo výške 80,37 eura (80,37 eura x 4 = 321,48 eura). Súd urobil nasledovný záver: „...Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa dňa 30.05.2017 si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 403,52 eura v podaní spísanom dňa 29.05.2017, ktoré krátkou cestou na pojednávaní dňa 30.05.2017 doručila do spisu, je celkom zrejmé, že uplynula v tejto časti nároku žalobkyne subjektívna aj objektívna premlčacia lehota, a preto žalovaný dôvodne vzniesol námietku premlčania v časti nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v časti o zaplatenie 321,48 eura. Dôvodnosť vznesenej námietky premlčania žalovaným mal za následok zamietnutie žaloby v časti o zaplatenie 321,48 eura. Vo zvyšnej časti nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 123,93 eura je dôvodný, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel. Žalobkyňa má za to, že rozsudok súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, tiež je v zjavnom rozpore s vykonaným dokazovaním v priebehu konania a záver súdu o tom, že plnenie v časti 321,48 EUR je premlčané a preto súd žalobu v uvedenej časti zamietla je zjavne nesprávny a nepreskúmateľný. „Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.“ (IV. ÚS 14/07). Z prehľadu Prijatých platieb, ktoré žalovaný v konaní predložil vyplýva, že žalobkyňa na zmluvu uhradila celkom 21 splátok vo výške 80,37 EUR, čo v súčine predstavuje sumu 1.687,77 EUR a poslednú splátku dňa 12.12.2016 vo výške 41,89 EUR, teda v celku 1.729,66 EUR. Aj vzhľadom k tomu, že sporná Zmluva je bezúročná a bez poplatkov sa plnenie žalobkyne započíta najprv na istinu - poskytnutý úver vo výške 1.284,25 EUR, a po započítaní výslednou je suma, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie získané žalovaným na úkor žalobkyne. Keďže v celku žalobkyňa žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 445,41 EUR v prvom rade je potrebné vychádzať z objektívnych skutočností, ktorými sú jednotlivé dátumy - určený čas jednotlivých plnení žalobkyňou. Z výpisu prehľadu platieb vyplýva, že žalobkyňa platbami do dňa 02.07.2015 splácala istinu žalovaným poskytnutého úveru (16 x 80,37 EUR = 1.285,92 EUR). Teda suma 445,41 EUR, ktorý

nárok si žalobkyňa uplatnila v podaní krátkou cestou na pojednávaní dňa 30.05.2017 doručené do spisu, bol uplatnený včas v objektívnej i subjektívnej lehote.

19. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 30.08.2019 sp. zn. 5Co/205/2018-338 rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku pod bodom II. potvrdil a v časti týkajúcej sa výrokov pod bodmi III. a V. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Na nariadené pojednávanie dňa 09.07.2020 sa nedostavila právna zástupkyňa žalovaného, predvolanie mala riadne a včas doručené, neúčast' súdu ospravedlnila elektronickým podaním doručeným súdu dňa 05.06.2020 z dôvodu hospodárnosti konania, o odročenie nepožiadala a preto súd vec prejednal podľa § 180 Civilného sporového poriadku v neprítomnosti právnej zástupkyne žalovaného.

21. Na pojednávaní dňa 09.07.2020 žalobkyňa potvrdila, že so žalovaným uzavrela zmluvu o revolvingovom úvere, a mala uzavreté aj ďalšie úverové zmluvy, kontaktovala subjekt „Nebud' dlžník“, ktorý subjekt žalobkyňi sprostredkoval vypracovanie právnych analýz s advokátskou kanceláriou. O tom, že oslovila subjekt „Nebud' dlžník“ založila do spisu e-mailovú komunikáciu krátkou cestou. Dňa 12.05.2017 splnomocnila na zastupovanie v súdnom konaní JUDr. Vladimíra Sidora, advokáta. Na pojednávaní potvrdila, že v mesiaci máj 2017 právny zástupca JUDr. Sidor jej oznámil, že zmluva uzavretá so žalovaným má právne vady a v máji 2017 jej právny zástupca tiež oznámil, že pre vady zmluvy o revolvingovom úvere úver preplatila a na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie. Na tomto právnom základe si preto uplatnila zmenou žaloby aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá zmena žaloby bola súdom v celom rozsahu pripustená.

22. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní 09.07.2020 uviedol, že s poukazom na výpoveď žalobkyne je preukázateľne zachovaná dvojiročná subjektívna doba pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa sa preukázateľne o relevantných skutkových okolnostiach z porušenia jej práva spotrebiteľa dozvedela až po porade s právnym zástupcom v 5. mesiaci v roku 2017. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IÚS 47/2019 zo dňa 30.01.2019, ktorý taký výklad začiatku plynutia premlčacej doby považuje za logický a správny výklad zákona. Subjektívna premlčacia doba bola nepochybne zachovaná, keďže predmetom tohto súdneho konania sú splátky žalobkyňou splatené počnúc 04.08.2015 a nasledujúce.

23. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

24. Súd vykonal dokazovanie prípisom Európskej komisii zo dňa 02.05.2012 predsedovi a členom Súdneho dvora Európskej únie, zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500038967 zo dňa 16.01.2014, dohodou o poskytnutí služby k č. zmluvy 8500038967 zo dňa 16.01.2014, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. č. zmluvy (VS): 8500038967, dohodou o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500038967 zo dňa 16.01.2014, písomnou žiadosťou žalovaného zo dňa 11.06.2015 o vykonávanie zrážok zo mzdy adresovanou obci Tupá - mzdová účtáreň, stanoviskom veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 17.09.2015, poštovým podacím hárkom zo dňa 23.12.2015, stanoviskom veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere č. 8500038967 zo dňa 06.06.2016, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí štvrtrok roku 2013, prehľadom zaslaným žalovaným o úhrade platieb žalobkyňou zo dňa 01.08.2017, rozsudkom Súdneho dvora zo dňa 09.03.1978, e-mailovou komunikáciou v období roka 2016.

25. Podľa § 142 ods. 1 CSP o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

26. Podľa § 142 ods. 2 CSP uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk.

27. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
a) splnení povinnosti,

- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

28. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

32. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

34. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (platného a účinného od 10.06.2013 do 30.04.2014) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

35. Podľa § 2 písm. a) vyššie citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

36. Podľa § 2 písm. b) vyššie citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 9 ods. 1 vyššie citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

39. Podľa § 11 ods. 1 vyššie citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

43. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

44. Podľa § 100 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

45. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

46. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

47. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

48. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

49. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

50. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (platného a účinného od 01.01.2015) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Súd na základe vykonaného dokazovania vyhovel aj vo zvyšnej časti nároku žalobkyne a uložil žalovanému zaplatiť 321,48 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od štvrtého dňa po doručení žaloby v tejto veci žalovanému, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

52. Písomným podaním zo dňa 29.05.2017 žalobkyňa rozšírila svoju žalobu a žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy vo výške 403,52 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 403,52 eura od 4. dňa po doručení žaloby žalovanému, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, pričom súd zmenu žaloby pripustil na pojednávaní dňa 30.05.2017 podľa § 142 ods. 1, 2 CSP. Žalovaný nebol na tomto pojednávaní prítomný, a preto súd vyhotovil písomné uznesenie o zmene žaloby - jej rozšírení dňa 30.05.2017 č. k. 13C/390/2015-113, ktoré doručil stranám sporu.

53. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 05.10.2017 zmenila žalobu, rozšírila uplatnenú sumu a žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobkyni sumu vo výške 445,41 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 4. dňa po doručení žaloby žalovanému, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, pričom súd zmenu žaloby pripustil na pojednávaní dňa 05.10.2017 podľa § 142 ods. 1, 2 CSP. Žalovaný ani v tomto prípade na pojednávaní nebol prítomný. Z uvedeného dôvodu Okresný súd Levice uznesením zo dňa 05.10.2017 pod č. k. 13C/390/2015-128 podľa § 142 ods. 1, 2 CSP vyhotovil písomné uznesenie, ktorým zmenu žaloby pripustil v znení, že žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni sumu vo výške 445,41 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 4. dňa po doručení žaloby žalovanému, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré uznesenie doručil žalovanému dňa 18.10.2017.

54. Žalobkyňa si zmenou žaloby - rozšírením uplatnila na pojednávaní dňa 30.05.2017 zmenu žaloby - jej rozšírenie tak, že žiadala, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 403,52 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 403,52 eura od 4. dňa po doručení tejto žaloby žalovanému až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Na pojednávaní dňa 05.10.2017 žalobkyňa opätovne zmenila žalobu, túto rozšírila a žiadala, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni sumu vo výške 445,41 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 4. dňa po doručení žaloby v tejto veci žalovanému. Žaloba v časti zmeny žaloby o uplatnenie nároku na zaplatenie 445,41 eura bola doručená žalovanému dňa 18.10.2017. Žalobkyňa pri uplatnení nároku o zaplatenie sumy vo výške 445,41 eura dôvodila tým, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500038967 je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko je nesprávne uvedená RPMN, nie je v predmetnom úvere uvedená výška splátok, istiny a úrokov a tiež predmetná úverová zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru.

55. Je zrejmé, že strany sporu dňa 16.01.2014 uzatvorili písomnú zmluvu o úvere pod č. 8500038967, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ sa zaviazal žalobkyni ako dlžníčke poskytnúť úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť veriteľovi v mesačných splátkach po 80,37 eura v počte 42 splátok. Z prehľadu splácania úveru pod č. 8500038967, ktorý súdu predložil žalovaný, je zrejmé, že žalobkyňa na úver zaplatila dňa 25.02.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 02.04.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 29.04.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 27.05.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 03.07.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 30.07.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 04.09.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 30.09.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 04.11.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 04.12.2014 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 05.01.2015 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 06.02.2015 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 02.03.2015 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 02.04.2015 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 06.05.2015 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 02.07.2015 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 04.08.2015 sumu vo výške 80,37 eura, dňa 11.09.2015, dňa 02.10.2015, 03.11.2015, 02.12.2015 sumu vo výške po 80,37 eura a dňa 12.12.2016 sumu vo výške 41,89 eura. Žalobkyňa celkom na úverovú zmluvu č. 8500038967 zaplatila žalovanému 1.729,66 eura.

56. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere pod č. 8500038967 dňa 16.01.2014 konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z Obchodného registra na žalovaného vyplýva, že predmetom činnosti žalovaného je okrem iného aj poskytovanie úverov.

57. Žalobkyňa uzatvárala zmluvu o úvere pod č. 8500038967 ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe uzavretej zmluvy dňa 16.01.2014 je občiansko-právnym vzťahom a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona, a to bez ohľadu na argumenty uvádzané žalovaným, pre ktoré by mal súd posudzovať tento vzťah ako obchodno-právny podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

58. Strany sporu uzavreli úverovú zmluvu, ktorá sa spravuje režimom Obchodného zákonníka. V danom prípade ale ide o spotrebiteľskú zmluvu, pretože ju žalobkyňa uzatvárala ako spotrebiteľ a obsah zmluvy a všeobecných podmienok bol skoncipovaný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu. Z uvedeného dôvodu je potrebné právny vzťah posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorá úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre žalobkyňu ako spotrebiteľa výhodnejšia. Zmluva je síce absolútnym obchodom, a preto je nutné na ňu aplikovať

ustanovenia Obchodného zákonníka, pričom prednosť majú pri spotrebiteľoch osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V slovenskom právnom poriadku je dualistický systém záväzkového práva, napríklad dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, nakoľko tieto inštitúty sú upravené tak v Občianskom, ako aj v Obchodnom zákonníku. Občiansky zákonník ako kódex súkromného práva upravuje aj inštitút premlčania, pričom táto úprava je výhodnejšia pre nepodnikateľov, spotrebiteľov, a preto je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. V Obchodnom zákonníku je premlčacia doba štvorročná, pričom pri bezdôvodnom obohatení je upravená trojročná premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vyslovený názor o povinnosti aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/12/2014 zo dňa 21.04.2015.

59. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 16.01.2014 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č. 8500038967. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) uvádzal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pod písm. j) § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí tiež spotrebiteľský úver obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve uzavretej medzi stranami sporu absentuje jednak doba trvania o spotrebiteľskom úvere, uvádza sa tam len počet splátok 42 a tiež absentuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Úverová zmluva neobsahuje identickú RPMN, nakoľko v údajoch o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, avšak v údajoch o schválenom revolvingovom úvere v eurách sa uvádza predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ktorá je vyššia ako sa uvádzalo v bode 5, a z tohto dôvodu je možné konštatovať, že medzi veriteľom a dlžníkom nedošlo k písomnej dohode o výške RPMN. Z uvedeného dôvodu zmluva o revolvingovom úvere je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. Z prehľadu platieb, ktorý zaslal súdu žalovaný je zrejmé, že žalobkyňa zaplatila žalovanému v období od 25.02.2014 vrátane k zmluve o úvere pod číslom 8500038967 do 12.12.2016 vrátane sumu vo výške 1.729,66 eura. Žalovaný poskytol žalobkyňi úver v celkovej výške 1.284,25 eura dňa 16.01.2014 tak ako to vyplýva zo stanoviska žalovaného zo dňa 06.06.2016 (čl. 108). Vzhľadom k tomu, že súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, je rozdiel medzi poskytnutým plnením žalovaným a platbami žalobkyne vo výške 445,41 eura. To znamená, že žalobkyňa zaplatila na úver pod číslom 8500038967 viac o 445,41 eura, než ako jej bol poskytnutý úver. Súd prvej inštancie v rozsudku zo dňa 07.05.2018 č. k. 13C/390/2015-228 vyhovel žalobkyňi v časti o zaplatenie 123,93 eura s príslušenstvom, pričom voči tomuto výroku podal žalovaný odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 30.08.2019 sp. zn. 5Co/205/2018-338 v bode 34 odôvodnenia uviedol, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia sú postačujúce aj pre odvolací súd. Krajský súd v Nitre v rozsudku ale nariadil súdu prvej inštancie sa zaoberať či nárok žalobkyne v časti o zaplatenie 321,48 eura je premlčaný.

60. Súd doplnil dokazovanie z uvedeného dôvodu výsluchom žalobkyne, ktorá dňa 09.07.2020 na pojednávaní uviedla, že o tom, že na strane veriteľa vzniklo bezdôvodné obohatenie sa dozvedela v máji 2017, kedy splnomocnila na zastupovanie v tomto súdnom konaní JUDr. Vladimíra Sidora. Počas konania žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 25.10.2017 v časti nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 445,41 eura vzniesol námietku premlčania. Žalovaný k námietke premlčania uviedol, že za predpokladu, že by bolo možné tvrdeniam žalobkyne prisúdiť nejakú relevanciu, tak by uplatnený nárok bol premlčaný z dôvodu uplynutia premlčacej doby.

61. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

62. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

63. Je zrejmé, že v konaní nebolo preukázané, že u žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu z dôvodu úmyslu. Žalovaný by nebol poskytoval žalobkyni úver, keby mal vedomosť o tom, že údaje, ktoré neuviedol do zmluvy o úvere, budú mať za následok, že predmetný úver sa bude považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný totiž podniká v predmete poskytovania úverov za účelom zisku, a preto nemá úmysel poskytovať úver za podmienok, za ktorých sa bude úver posudzovať za bezúročný a bez poplatkov. Subjektívna premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže vždy plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorá je 3-ročná podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z prehľadu splácania predloženého žalovaným je zrejmé, že žalobkyňa plnila žalovanému z titulu uzavretej úverovej zmluvy v období od 25.02.2014 vrátane až do 02.12.2015 vrátane. Žalobkyňa dňa 30.05.2017 si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 403,52 eura v podaní spísanom dňa 29.05.2017, ktoré krátkou cestou na pojednávaní dňa 30.05.2017 doručila do spisu. Dňa 05.10.2017 na pojednávaní žalobkyňa opäť rozšírila žalobu o zaplatenie 41,89 eura, pričom súd obidve zmeny žaloby - ich rozšírenie pripustil tak, že predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie sumy vo výške 445,41 eura z titulu, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú so žalovaným je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Tu súd pripomína, že minimálne splátky zaplatené žalobkyňou dňa 02.07.2015 vo výške 80,37 eura, dňa 04.08.2015 vo výške 80,37 eura, dňa 11.09.2015 vo výške 80,37 eura, dňa 02.10.2015 vo výške 80,37 eura, dňa 03.11.2015 vo výške 80,37 eura a dňa 02.12.2015 vo výške 80,37 eura nie sú premlčané. Žalobkyňa sa dozvedela o tom, že zmluvu o úvere preplatila a u žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v mesiaci máj 2017 tak, ako to uviedla na pojednávaní dňa 09.07.2020. To znamená, že žalobkyni neuplynula ani subjektívna ani objektívna premlčacia doba k nároku uplatneného v tomto súdnom konaní vo výške 445,41 eura. Totiž žalobkyňa v období od 02.07.2015 do 02.12.2015 žalovanému zaplatila sumu vo výške 482,22 eura a preto nárok žalobkyne na zaplatenie sumy vo výške 445,41 eura nie je premlčaný. Konanie vo veci bolo začaté dňa 06.11.2015 kedy došla žaloba na súd. Žalobkyni neuplynula preto ani objektívna premlčacia doba, ktorá je trojročná a ani dvojročná subjektívna lehota. Objektívna trojročná premlčacia doba by pri platbách zaplatených žalobkyňou v období od 02.07.2015 do 02.12.2015 uplynula v období od 02.07.2018 do 02.12.2018. Subjektívna premlčacia dvojročná doba začala plynúť u žalobkyni v mesiaci máj 2017 kedy nadobudla vedomosť o tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil, pričom nárok si žalobkyňa uplatnila v rámci objektívnej trojročnej premlčacej doby a tiež subjektívnej dvojročnej doby dňa 30.05.2017 a dňa 05.10.2017.

64. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania a preto súd priznal žalobkyni aj 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 321,48 eura s 5 % ročným úrokom od štvrtého dňa po doručení žaloby v tejto veci žalovanému. Žaloba v časti nároku o zaplatenie 445,41 eura bola žalovanému doručená dňa 18.10.2017 (18.10.2017 + 4 dni = 22.10.2017). Žalobkyňa má preto nárok na zaplatenie úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dátume 22.10.2017, t.j. od 23.10.2017. Žalobkyňa si uplatnila zákonný ročný úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú neskoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

65. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % aj v časti uplatneného nároku o zaplatenie sumy vo výške 321,48 eura.

67. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

68. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku,

69. O výške trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnená môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.